

Arrest

nr. 195 144 van 16 november 2017
in de zaak RvV X

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 juni 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 juni 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de bevoegde staatssecretaris) de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter, §3, 5° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard werd. Deze beslissing wordt thans bestreden en is gemotiveerd als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.03.2017 bij onze diensten werd ingediend door :

G(...), B(...) geboren te (...) op (...) Bij DVZ ook gekend als: G(...), B(...) en als K(...), B(...) G(...), L(...) geboren te (...) op(...)j DVZ ook gekend als: G(...), L(...) en als K(...), L(...) + Kinderen

G(...), H(...): geboren op (...) (alias: G(...), H(...)/K(...), H(...))

G(...), D(...): geboren op (...) (alias: G(...), D(...)/K(...), D(...))

G(...) A(...): geboren op (...) (alias: G(...)/K(...))

G(...), E(...): geboren op (...) (alias: G(...)/K(...))

G(...), R(...): geboren op (...) (alias: G(...), R(...)/K(...), R(...))

Nationaliteit: Kosovo

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 02.05.2014 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 29.03.2017 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 07.06.2017 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan G(...), B(...) te willen overhandigen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpen de verzoekende partijen de schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel luidt als volgt:

"2. (...)

Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat deze beslissing evenwel strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. "

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : 1 ° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[2 4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een

ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;]2

[2 5°]2 in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Verzoekers wensen hierbij te wijzen op de feiten in het dossier:

Verzoeker lijdt aan ALCAPA, het betreft een uiterst zeldzame aangeboren hartafwijking.

Op 02.05.2014 hebben verzoekers een medische regularisatieaanvraag ingediend op grond van het feit dat verzoeker lijdt aan ALCAPA.

Op 22.09.2014 werd deze aanvraag ontvankelijk en gegrond verklaard.

In het schrijven van de arts-attaché werd als volgt gesteld:

"Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschriften blijkt dat deze 39-jarige man lijdt aan een ALPACA-syndroom. Dit is een aangeboren afwijking waarbij de linker coronaire arterie ontspringt van de arteria pulmonalis in plaats van de aorta. Volgens de ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschriften bestaat er nood aan chirurgische of percutane ingrepen.

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze momenteel een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit gezien er geen adequate behandeling bestaat in het herkomstland of land van verblijf zodat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf 1 jaar niet aangewezen is."

Als voorwaarde voor verlenging vroeg de Dienst Vreemdelingenzaken:

- een recent standaard medisch getuigschrift;
- arbeidskaart of beroepskaart van de partner, mevrouw G(...) L(...) en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling
- bewijs van schoolgaan van de schoolgaande kinderen: G(...) H(...), G(...) D(...), G(...) A(...), G(...) E(...) en G(...) R(...)
- een geldig internationaal erkend en door de nationale overheden afgeleverd reisdocument/paspoort
- samenwoonstverslag van de hele familie.

Op 09.11.2015 werd evenwel door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist dat het BIVR niet langer mag verlengd worden.

De arts-adviseur stelt met name als volgt:

"Ik weerhoud dat in vergelijking met vorig advies er voorlopig geen sprake meer is van een heelkundig ingrijpen. De actuele behandeling is conservatief en bestaat uit de opvolging door een cardioloog en het medicament acetylsalicylzuur."

Verzoekers hebben tegen deze laatste beslissing (dd. 09.11.2015) beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 21 februari 2017 (in het arrest zelf is vermeld: 21 februari 2016, maar behoudens vergissing van ondergetekende raadsman betreft dit een materiële vergissing), werd als volgt beoordeeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest nr. 182 609 van 21 februari 2017, in de zaak RvV 183 227/11):

"2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat er drie medische attesten werden aangebracht bij de vraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf. Uit nazicht van deze attesten blijkt dat de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer correct zijn. In het eerste attest dat werd aangebracht bij de aanvraag tot verblijf op grond van medische gronden wordt gesteld "interventionele behandeling aangewezen!". Echter in het laatste attest van dezelfde cardioloog wordt onder punt C/ Actuele behandeling en datum van het opstarten van de behandeling van de aandoening, vermeldt "medicamenteuze behandeling Asaflow 80 1/d en bij interventie/hospitalisatie: voorlopig conservatief gezien klinisch stabiel". Onder punt F. zijn er specifieke noden in verband met medische opvolging? Is mantelzorg vereist? wordt "nee" geantwoord. Aldus kan uit dit laatste attest afgeleid worden dat er enkel medicatie vereist is. Nergens blijkt uit dit attest dat er nog sprake is van een heelkundige ingreep. Strikt genomen wordt er zelfs niet gesteld dat opvolging door een cardioloog noodzakelijk is.

Waar verzoekers aanvoeren dat er in dit attest wordt gesproken van een beperkte levensverwachting daar weinig mensen met deze ziekte de volwassen leeftijd behalen, klopt dit. Doch zulks doet geen afbreuk aan de vaststellingen gemaakt door de ambtenaar-geneesheer. De levensverwachting in het land van herkomst, zal niet anders zijn dan de levensverwachting in België. Het verschil ligt hem in het gegeven dat toen de machtiging werd verleend er sprake was van een noodzakelijke heelkundige ingreep, waar zulks nu niet meer blijkt.

In zoverre verzoekers van oordeel zijn dat dit laatste niet juist is en hierbij verwijzen naar een medisch attest van dezelfde cardioloog van 2 december 2015, dient te worden vastgesteld dat dit medisch attest niet ter kennis werd gebracht aan de verwerende partij. Bovendien dateert het van na de bestreden beslissing, zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te

hebben gehouden. Het komt niet toe aan de Raad om dit attest achteraf te gaan beoordelen. De Raad oefent immers slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing en kan als annulatierechter enkel rekening houden met de stukken die aan de verwerende partij bekend waren bij het treffen van de bestreden beslissing. Het betoog van verzoekers doet geen afbreuk aan wettigheid van de bestreden beslissing.

Een schending van de motiveringsplicht of van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt."

Vervolgens hebben verzoekers een nieuwe medische regularisatieaanvraag ingediend op 29.03.2017.

In het standaard medisch getuigschrift staat vermeld dat verzoeker lijdt aan ALCAPA.

In één van de bijlagen, namelijk dd. 11.03.2017, stelt dokter S(...) als volgt:

"Patiënt is bekend met een ernstige aangeboren hartafwijking. Bij toenemende klachten zal in de toekomst een ingreep waarschijnlijk onvermijdelijk worden."

In de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken die hierop volgt, stelt de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken:

"Betrokkene legt in zijn aanvraag dd. 29.03.2017 een SMG opgesteld door Dr. C(...)

op 29.03.2017 (+ aanvullingen dd. 26.08.2014, 08.03.2017, 28.03.2017, 26.08.2014, 11.03.2017, 17.08.2015, 20.06.2016). Uit deze medische getuigschriften blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 02.05.2014.

Op het SMG (+bijlagen/aanvullingen wordt namelijk vermeld dat G(...) B(...) lijdt aan een congenitale afwijking (alcapa). Er wordt vermeld dat de jongste klinische testen negatief waren (verslag van 26.08.2014). Al de aangehaalde elementen zijn louter herhalingen van de reeds eerder ingeroepen diagnose.

Op het voorgelegde nieuwe SMG dd. 29.03.2017 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene, maar dit laatste bevestigt enkel de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene."

Deze beslissing is voor verzoekers heel onduidelijk:

Bedoelt (de arts-adviseur van) de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoekers medische situatie ongewijzigd is tov de aanvraag dd. 02.05.2014 of bedoelt (de arts-adviseur van) de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoekers medisch situatie ongewijzigd is tov de aanvraag tot verlenging van het BIVR?

Waar (de arts-adviseur van) de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de medische getuigschriften die werden gevoegd bij de aanvraag conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dd. 29.03.2017 ongewijzigd zijn tov de aanvraag dd. 02.05.2014:

verzoekers kunnen zich hierin vinden, doch dit heeft dan ook tot gevolg dat verzoekers (opnieuw) in het bezit dienen gesteld te worden van een BIVR, gezien verzoekers voorheen namelijk op 25.05.2014, onder dezelfde medische omstandigheden als deze ingediend bij de aanvraag dd. 29.03.2017, in het bezit werden gesteld van een BIVR. In die zin dient de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken, waar de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de aanvraag van verzoekers als onontvankelijk geweigerd wordt, dan ook vernietigd te worden.

Met mag er inderdaad van uitgaan dat artikel 9ter §3, 5° van de Vreemdelingenwet (Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren) inderdaad de situatie bedoelt waarbij de vorige aanvraag geweigerd werd (als onontvankelijk of ongegrond); maar hier werd dus de aanvraag ontvankelijk én gegrond verklaard.

Indien (de arts-adviseur van) de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoekers medische situatie ongewijzigd is tav de aanvraag tot verlenging van het BIVR, wensen verzoekers te verduidelijken dat bij de aanvraag tot verlenging, in het medisch attest, onder punt C/ Actuele behandeling en datum van het opstarten van de behandeling van de aandoening, vermeldt "medicamenteuze behandeling Asaflow 80 1/d en bij interventie/hospitalisatie: voorlopig conservatief gezien klinisch stabiel". Onder punt F. zijn er specifieke noden in verband met medische opvolging? Is mantelzorg vereist? wordt "nee" geantwoord.

Verzoekers wensen ook te verwijzen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin geformuleerd is als volgt omtrent het medisch attest dewelke gebruikt werd bij de aanvraag tot verlenging van het BIVR: "Nergens blijkt uit dit attest dat er nog sprake is van een heelkundige ingreep. Strikt genomen wordt er zelfs niet gesteld dat opvolging door een cardioloog noodzakelijk is".

Daarentegen wordt, in de laatste medische regularisatieaanvraag, in het medisch attest dd. 11.03.2017 uitdrukkelijk vermeld dat patiënt bekend is met een ernstige aangeboren hartafwijking, en dat bij toenemende klachten in de toekomst een ingreep waarschijnlijk onvermijdelijk zal worden.

Het is dan ook zeer duidelijk dat de medische situatie van verzoeker bij de aanvraag dd. 29.03.2017 helemaal niet dezelfde is als de medische situatie van verzoeker bij de aanvraag tot verlenging van het BIVR.

Er dient gesteld dat verzoeker onmogelijk een correcte medische behandeling kan genieten in het land van herkomst.

De beslissing maakt dan ook een ernstige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers.

De bestreden beslissing komen tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, §3,5° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt het volgende:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Uit deze bepaling blijkt dus dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen.

In casu is de aanvraag om machtiging tot verblijf van 29 maart 2017 niet-ontvankelijk verklaard met als motivering dat op 2 mei 2014 een aanvraag conform artikel 9ter werd ingediend en dat de elementen ingeroepen in de huidige aanvraag en in de bijgevoegde medische attesten reeds werden ingeroepen in de eerdere aanvraag, zodat de nieuwe aanvraag dus niet-ontvankelijk moet worden verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 5°, van de Vreemdelingenwet. Ter bevestiging wordt nog verwezen naar het in casu

niet verplichte advies van de ambtenaar-geneesheer van 7 juni 2017, dat ook aan de verzoekende partijen ter kennis werd gebracht en dat als volgt luidt:

"G(...), B(...)

Mannelijk

Bij DVZ ook gekend als: G(...)/, B(...) en als K(...), B(...)

nationaliteit: Kosovo

geboren te (...) op (...)

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 29.03.2017 en d.d. 02.05.2014 te vergelijken.

Betrokkene legt in zijn aanvraag d.d. 29/03/2017 een SMG voor opgesteld door Dr. C(...) op 29/03/2017 (+ aanvullingen d.d. 26/08/2014, 08/03/2017, 28/03/2017, 26/08/2014; 11/03/2017, 17/08/2015, 20/06/2016).

Uit deze medische getuigschriften blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 02/05/2014.

Op het SMG (+bijlagen/aanvullingen) wordt namelijk vermeld dat G(...), B(...) lijdt aan een congenitale afwijking (alcapa). Er wordt vermeld dat de jongste klinische testen negatief waren (verslag van 26/08/2014).

Al de aangehaalde elementen zijn louter herhalingen van de reeds eerder ingeroepen diagnose.

Op het voorgelegde nieuwe SMG d.d. 29/03/2017 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene maar dit laatste bevestigt enkel de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene."

2.4. De verzoekende partijen stellen vooreerst dat de bestreden beslissing onduidelijk is in die zin dat zij niet weten of de verwerende partij bedoelt dat de medische situatie ongewijzigd is tegenover de aanvraag van 2 mei 2014 of tegenover de aanvraag tot verlenging van het BIVR.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt dienaangaande vast dat de bestreden beslissing, alsook het medische advies van de ambtenaar-geneesheer, onmiskenbaar stellen dat de toestand van betrokkene ongewijzigd is tegenover de aanvraag van 2 mei 2014. Dat de bestreden beslissing op dit vlak onduidelijk zou zijn, kan dan ook niet worden gevolgd. Daarenboven moet erop worden gewezen dat de aanvraag tot verlenging van het BIVR niet los kan worden gezien van de initiële aanvraag van 2 mei 2014 en er in wezen zelfs deel van uitmaakt omdat het de evolutie van de situatie van de betrokken vreemdeling schetst ten opzichte van die zoals ze bleek uit de oorspronkelijke aanvraag,

2.5. De verzoekende partijen stellen vervolgens dat, als er wordt vergeleken met de aanvraag van 2 mei 2014, *quod in casu*, dit tot gevolg zou hebben dat zij in het bezit dienen te worden gesteld van een BIVR gezien zij destijds onder dezelfde medische omstandigheden in het bezit van een BIVR werden gesteld. Zij betogen dat artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet doelt op de situatie waarbij een vorige aanvraag werd geweigerd, terwijl in casu de aanvraag van 2 mei 2014 ontvankelijk en gegrond werd verklaard.

Het betoog van de verzoekende partijen gaat volledig voorbij aan de concrete situatie en de evolutie van de aandoening die aanvankelijk -middels de aanvraag van 2 mei 2014- aanleiding had gegeven tot de voorlopige machtiging tot verblijf en -later- tot de weigering van de verlenging van die machtiging en het BIVR. Deze weigeringsbeslissing werd genomen omdat, in tegenstelling tot wat aanvankelijk het geval was, er geen sprake meer was van de noodzaak aan een heelkundige ingreep, en de wel noodzakelijke opvolging door een cardioloog en het medicament acetylsalicylzuur beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo. Ter zake kan worden verwezen naar het feit dat het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 182 609 van 12 februari 2016.

De vraag is dus of de verzoekende partijen aannemelijk maken dat de verwerende partij niet op deugdelijke wijze kon beslissen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals hiervoor geschetst.

De verzoekende partijen betogen in dit verband dat in het medisch attest van 11 maart 2017, dat werd gevoegd bij de aanvraag van 29 maart 2017 die tot de thans bestreden beslissing heeft geleid, werd gesteld dat de *"patiënt is bekend met een ernstige aangeboren hartafwijking. Bij toenemende klachten zal in de toekomst een ingreep waarschijnlijk onvermijdelijk worden."* Het is dan ook duidelijk, zo stellen

zij, dat de medische situatie van eerste verzoeker bij de aanvraag van 29 maart 2017 helemaal niet dezelfde is als deze ten tijde van de aanvraag tot verlenging van het BIVR.

De Raad kwam in zijn arrest nr. 182 609 van 12 februari 2016 tot het oordeel dat in de beslissing tot weigering van de verlenging van het BIVR terecht werd gesteld, op basis van de aan de verwerende partij voorgelegde attesten, dat er geen sprake meer was van een heelkundige ingreep. De verzoekende partijen willen nu laten aannemen dat de situatie thans anders is, maar zij slagen daar niet in. Immers, het gestelde in het medisch attest van 11 maart 2017 van dr. S. bevestigt dat er op dit moment geen nood is aan een ingreep, doch dat dit enkel bij toenemende klachten waarschijnlijk onvermijdelijk zal zijn. De verwijzing naar een hypothetische negatieve evolutie van de medische aandoening die een ingreep waarschijnlijk onvermijdelijk maakt, laat geenszins toe te besluiten dat de conclusie van de ambtenaar-geneesheer dat de gezondheidstoestand van de betrokkene ongewijzigd is en de beslissing van de gemachtigde tot het onontvankelijk verklaren van de aanvraag op grond van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet onwettig, kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn, of dat er niet of niet afdoende over zou zijn gemotiveerd.

2.6. Het enig middel is dan ook ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS